

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 59.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813803840.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Troe I ikke at Enheden bedst vilde opnaaes naar hver Enkelt fik Lov til at udvikle sig efter sin Natur, uhindret og uhæmmet af overflødige Hensyn? Harmonie bestaaer jo ikke i at kun een Tone faaer Lov til at klinge, men i at de forstjellige gaae op i en høiere Enhed. Naar Enhver synger i sin egen Tone, vilde selv den, hvis Liv syntes Dig »at skurre som en selsom Dissonans«, hvis Du opfattede det ude af Sammenhæng med det Hele, bidrage til at gjøre Harmonien fuldendt naar det hørtes i Samklang med de andre Toner. Vel kom mange virkelige Dissonanser og falske Toner til at høres, som 60 ellers ikke vilde bemærkes, og meget kom for Lyset, som vilde vække Forargelse, thi Ingen af os er jo feilfrie; men netop ved at det Onde kommer for Dagen kan det blive bekjæmpet, ikke ved Mundkurv og Spændetrøie, men ved Fornuft og Argumenter. Det blev da ikke alene Toppen af Udkrudtet (Yttringen af Feilen), som blev hugget af, men det blev rykket op med Rod, saa Blomsterne uhindrede kunde spire frem.